

denne er stigende i Forhold til Indtægternes Størrelse. Gennemførelsen af dette Princip har været krævet af Venstre i mange Aar, og man kan kun være glad ved Resultatet. Ogsaa Forslaget om Kommunebeskatning er klart og rent derved, at der saavidt muligt skabes ensartede Regler med Hensyn til Beskatningen paa Formue og Lejlighed, at alle faste Ejendomme beskattes til Kommunerne efter deres Værdi, at de Indkomster, som stammer fra Kommunerne, beskattes, samt endelig ved, at Staten deltager, om end kun ganske lidt, ved Statstilskuddet til Kommunerne. Med Hensyn til Princippet paa Ejendomsskyld, da vil jeg sige, at dette Princip ikke er saa rent og klart, som det kunde ønskes, men naar vi ikke ere naaede til, at dette Princip er blevet saa rent og klart som ønskeligt, saa er det blot, fordi Princippet endnu ikke har udklaret sig nok i Befolkningen, fordi der ikke har dannet sig nogen bestemt Mening om, hvorledes en Beskatning af faste Ejendomme i Virkeligheden skulde gennemføres, saaledes at den blev principiel. Men jeg vil sige, at det, som man dog naar gennem denne Beskatning, er, at man skaber en lige Beskatning for By og Land, og derom har der ofte været Ønske i saa mange Herrens Tider. Jeg ved meget vel, at ude i Befolkningens store, brede Lag er det vel saaledes, at de allerfleste kunde ønske, at alle Grundskatter bleve afskaffede og lagte over paa Formue og Lejlighed. Jeg deler dog ikke denne Betragtning. Jeg tror ikke, at det vil være godt at komme af med de faste Skatter. Andre derimod ville have den rene Grundskat med Skat paa Værdistigning. Dette tiltaler mig mere. Men det synes mig dog at maatte erkendes fra deres Side, som kræve, at Staten ogsaa skal have Andel i den Værdistigning, som foregaar i Kraft af Samfundets Vækst — og jeg hører til dem — at herigennem har dog et bestemt Princip vundet Sejrr. Gennem Ejendomsskylden faar Staten virkelig Del i noget af den Værdistigning, som fremkommer i Kraft af Samfundets Vækst, og ikke blot gennem Ejendomsskylden, men ogsaa gennem Formue- og Indkomstskatten faar Staten det. Dette anser jeg ikke for at være noget ringe Fremskridt, der saaledes er naaet.

Med Hensyn til de moralske Følger af Skattelovene vil jeg sige, at det, at Skattelovene praktisere mere Retfærdighed end tidligere, vil maaske skabe en Tryghedsfølelse hos Befolkningen, som ikke

er uden Betydning. Jeg vil ogsaa minde om, at netop i Kraft af den ulige Beskatning mellem By og Land — som maaske dog ikke har været saa ulige, som mange have været tilbøjelige til at tro — er der groet megen Mistillid frem i Befolkningen. Mistillidens Urt er vokset frodigt og har dannet et Skel ude i Befolkningen, som ikke har været heldigt. Men denne Mistillidens Urt staa vi nu i Begreb med at rykke op med Rode, idet vi gennemføre en ensartet Beskatning over det hele. Dette turde maaske ogsaa være af nogen moralsk Værdi. Maaske turde man ogsaa nævne, at den gamle kedelige Hartkornsbetegnelse mellem Gaardmænd og Husmænd vil falde bort efter dette Forslag, og det vil jeg heller ikke anse for at være til nogen Skade. Jeg anser altsaa Skattelovene, som de foreligge, og med det Sigte, de tage, nemlig det at indføre lige Beskatning for By og Land, Skat paa Værdi og Værdistigning, en lempelig Skat med stigende Skala paa Indkomst og Formue samt en Udligning af Kommunens Byrder, for at være af saa stor Betydning for Samfundet, at jeg, selv om disse Love, som de nu foreligge, paa et eller andet Punkt eller maaske paa flere Punkter kunne indeholde Bestemmelser, som man kunde ønske ændrede, dog tror at turde paastaa, at de foreligge i en saadan Skikkelse, at vi kunne være bekendte at tage mod dem og forsvare for Befolkningen at føre dem igennem. Jeg tror desuden, at vi nu ere komne til det Punkt i vore Skatteforhandlinger, at det ikke vil være muligt at komme videre, end vi nu ere naaede. De Forsøg, som have været gjorte paa at gennemføre Skattelovene i en mere radikal Skikkelse, end de vare forelagte fra Regeringens Side, tror jeg ere drevne til deres Yderlighed, og det er min Overbevisning, at det ikke vil være muligt selv med de største Anstrengelser at naa videre. Ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, vil jeg derfor anbefale, at vi vedtage Lovforslagene, saaledes som de nu foreligge, og jeg vil anbefale, at Lovforslagene gaa umiddelbart til 2den Behandling. Det siger jo sig selv, at dette ikke betyder, at nogen skal afskæres fra at stille Ændringsforslag, nej, det er en ganske selvfølgelig Sag, at der vil blive givet en rimelig Tid til, at enhver, som ønsker at fremsætte Ændringsforslag, kan fremsætte saadanne.

Borgbjerg: Efter den vigtige Oplysning, det ærede Medlem, der nu satte sig,